

[Finansministeren]

de budget, hvad mange gør, så er man frit stillet til at gøre det.

Det er da naturligt, at vi stiller krav til øget effektivitet og dermed også sparede personaleressourcer i forbindelse med anvendelse af midler fra investeringspuljen. Det bliver vurderet ud fra et almindeligt rentabilitets-synspunkt, og det bør også være sådan.

Når jeg gav udtryk for over for hr. Ivar Nørgaard, at man ikke behøvede at frygte store personaleafskedigelser i forbindelse med indførelse af ny teknik, så er det jo ikke ensbetydende med, at jeg har sagt, at det ikke sparer én eneste medarbejder, for selvfølgelig er det da klart, at isoleret vurderet må anvendelse af teknologi da spare nogle medarbejdere; så skal der måske bruges nogle på andre områder; det er derfor, jeg ikke tror, at der er grundlag for nervøsit.

Vores opfattelse er, at det under alle omstændigheder, dér, hvor der er tale om besparelser i medarbejderantallet, ikke er noget, der går ud over almindelig naturlig afgang af personale. Det er sådan set det, det handler om. Det, jeg derfor ønsker, er at nedbryde forestillingen om, at det skulle give masseafskedigelser. På den anden side er det da også klart, at det ind imellem skal medføre besparelser på personaleressourcerne. Det er det princip, der lægges til grund ved anvendelse af midler fra investeringspuljen, og det synes jeg er et naturligt og rigtigt princip.

Hvad angår licitation i forbindelse med rengøring, skal jeg kun sige, at det, som vi betragtede som et væsentligt initiativ, jo var ændring af momsregningssystemet. Men der kan stadig væk være nogle frynser tilbage, hvor der er uensartede konkurrencevilkår; det mener jeg kan gå til begge sider. Det er vores opfattelse, at når nu der er gået den tid, der er gået, siden den vejledning blev sendt ud, så er det rigtigt at prøve at vurdere, hvad der skal forbedres, for at vi kan få stadig mere ensartede konkurrencevilkår mellem den offentlige og private foretagsomhed på det område; for det er selvsagt målet at opnå det.

Vi vil ved enhver lejlighed understrege nødvendigheden af, at disse spørgsmål bliver drøftet i samarbejdsudvalget, og når hr. Ivar Nørgaard siger, at det kan jeg bare bruge administrationsdepartementet til, så vil jeg sige, at der jo ikke er nogen tvivl om, at administrationsdepartementet også anbefaler

dette og tilskynder til dette ved enhver diskussion, der er om disse programmer. Ingen tvivl om det. Ja, det gør vi faktisk ved enhver lejlighed, hvor vi overhovedet har mulighed for det. Det, det handler om, er at få det til at fungere, som jeg udtrykte det før, ned gennem alle lagene, og det ved enhver er svært, men jeg mener, at jeg har klargjort regeringens holdning til dette her så stærkt, som det overhovedet er muligt at gøre det.

Fru Ingerlise Koefoed talte meget om forringelse af service og spurgte også, hvordan man kunne se gennem moderniseringsprogrammet, at den eventuelt skulle blive forbedret. Ja, det er naturligvis min opfattelse, at der ikke er sket nogen serviceforringelse til trods for betydelige besparelser. Det, som man med en vis ret ind imellem kan spørge om, er, hvornår det så bliver bedre endnu for borgerne, og det er måske nok dér, nogle ind imellem bliver lidt frustrerede.

Her vil jeg helt åbent sige, at det måske også er noget af det, jeg selv venter på at vi kan se omsat i praktiske resultater, men gennem sribetvis af forsøg, som gennemføres bl.a. via administrationsdepartementet og i samarbejde med amter og kommuner, bliver der bedre og bedre modeller for service for borgerne. Der bliver gennemført et nyt projekt i løbet af foråret 1986 vedrørende bedre service for borgerne med gode praktiske eksempler, ikke smarte og poppede eksempler, men gode konkrete eksempler, hvor der også vil blive anvendt videobånd osv. til instruktion af medarbejderne ude omkring i det offentlige system, og det er klart, at der er behov for stadig at forbedre sig på dette område.

Men når fru Ingerlise Koefoed begynder at tale om de lange køer osv., er man næsten ved at forestille sig, at det ser ud som i Rusland, hvor man står i lange køer. Man ser dem jo ikke så tit i forbindelse med offentlig servicevirksomhed, så det vil jeg nu gå lidt let hen over. Jeg mener egentlig, der er større grund til at understrege, hvor let borgerne er sluppet igennem i forhold til de betydelige besparelser, som vi jo var økonomisk tvunget til at gennemføre for 3½ år siden. Det er måske det, der står stærkest lige i dette øjeblik.

Fru Ingerlise Koefoed nævner eksemplet med lønudviklingen, og hvordan en person er kommet lidt skævt ind i forhold til, hvordan situationen var for nogle år tilbage, og